

slová words Kushtet условия termes ehdot терміни
ópoi hal uvjeti ehdot Wörter téarmaí feltételek slova
terme 𐌆𐌿𐌸𐌿𐌸𐌿 𐌶𐌿𐌹𐌿𐌹𐌹 Termino condiciones kondiĉoj vilkår
tingimustel mga tuntunin okwu termer термини

uslovi vārdi condizionité arma ífo cail scéala

𐌱𐌰𐌸𐌿𐌱𐌰

et riječi

kata-kata

nots liu

言葉 o

e слова

lus vārd

сөздөр

mots ma

o okwu

palabras

u slova

slová wo

ерміни

ópoi hal

ek slova

terme 𐌆𐌿𐌸𐌿𐌸𐌿 𐌶𐌿𐌹𐌿𐌹𐌹 Termino condiciones kondiĉoj vilkår

tingimustel mga tuntunin okwu termer термини

uslovi vārdi condizionité arma ífo cail scéala

𐌱𐌰𐌸𐌿𐌱𐌰 𐌶𐌿𐌹𐌿𐌹𐌹 tingimustel mga tuntunin okwu

termer термини uslovi vārdi condizionité arma ífo

EKO

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

ŠTUDENTOV

OA SENICA

2018/2019

3. číslo

TRAMTATADÁÁ – TRETIE ČÍSLO JE TU!

Áno, ja viem. Moje „kecy“ o tom, že netuším, či tretie číslo vôbec vyjde, boli (zdá sa) zbytočné. Je tu, pripravené pre vás čitateľov, dlhšie, než kedykoľvek predtým.

Za posledné mesiace sa toho na našej škole udialo viac ako dosť. Oslávili sme storočnicu, obchodkári úspešne reprezentovali školu v rôznych súťažiach, boli sme usporiadateľskou školou celoslovenského kola SIP. Bolo toho ozaj veľa, a preto si nemôžeme dovoliť tu všetko vymenúvať. Môžeme ale prezradiť, že okrem iného na vás čakajú aj klasické rozhovory, tentokrát však až tri a každý z úplne iného súdka! Pripravte sa, toto číslo bude riadna strela!

Redakcia časopisu EKO

OBSAH

TRAMTATADÁÁ – TRETIE ČÍSLO JE TU!.....	2
KRAJSKÉ KOLO SIP BOLO VIAC AKO ÚSPEŠNÉ!	4
NAVŽDY SA ZACHOVÁ, V PAMÄTI STOROČNICA!	4
MALÝ NÁVRAT K SLÁVNOSTNEJ AKADÉMII	8
ZAHRANIČNÝ HOSTĽ „ZABLÚDIL“ KU NÁM NA OBCHODKU! OPÄŤ!	10
TVORIVÉ OBCHODKÁRSKE DUŠE	15
ZAZVONIL ZVONIEC, A PREDSEDNÍCTVU JE KONIEC!.....	16
V ŠTUDENTSKEJ RADE MÁME NOVÉHO ČLENA! A NIE LEN TAK HOCIJAKÉHO!	16
OSLAVA SV. PATRICKA PO TRETIE!.....	18
AKO SA PÁČILO DVOJNÁSOBNEJ MAJSTERKE SLOVENSKA NA PÔDE NAŠEJ ŠKOLY?.....	20
ZASMEJME SA S II. C!	23
VYSPOVEDALI SME NAJMLADŠIU ČLENKU PROFESORSKÉHO ZBORU!	24
JUBILEJNÉ STRETNUTIE V DAVE	28
MORAVSKÝ SVÄTÝ JÁN ZNOVU PRIVÍTAL NAŠICH DRUHÁKOV!	30
AJ JEDNA SÚŤAŽ MÔŽE ZMENIŤ BUDÚCNOSŤ ČLOVEKA!	32
„NA NAŠE MIESTA PRÍDU INÍ, ALE NIKTO NEBUDE UŽ AKO MY.“	32
„KEĎ SI TIE ŠTYRI ROKY VEZMEM AKO CELOK, BOLO TO KRÁSNE OBDOBIE, NA KTORÉ BUDEM NAVŽDY S LÁSKOU SPOMÍNAŤ.“	36
OD MERKÚRU AŽ PO EKO.....	44
SKUTOČNE POSLEDNÉ SLOVÁ NA ROZLÚČKU.....	46

KRAJSKÉ KOLO SIP BOLO VIAC AKO ÚSPEŠNÉ!

V Deň sv. Valentína - 14. februára sa u nás na škole uskutočnilo krajské kolo v spracovaní informácií na počítači. Súťaž sa skladá z troch disciplín: **písanie na rýchlosť, úprava textu korektorskými značkami (UTX) a wordprocessing.**

Pre mnohých študentov je pojem wordprocessing neznámy. Je to disciplína, v ktorej je tiež podstatná rýchlosť a zručnosť. Upravuje sa pri nej text podobne ako pri UTX, ale je to omnoho zložitejšie a náročnejšie. Wordprocessing tvoria úlohy týkajúce sa tvorenia a úpravy sekcií, štýlov, číslování a mnohých ďalších vecí. Skrátka všetkého, čo sa za tri roky naučíme na informatike, plus, ako inak, niečo navyše. 😊

Keď som ráno v deň D prišla do auly, cítila som to napätie. Nervozita by sa dala krájať. Približne o deviatej začalo uvítanie, ktoré o kultúrny program obohatili nadané žiačky z našej školy.

A potom sa súťaž mohla začať. Najskôr písanie na počítači, potom UTX. Tejto disciplíny som sa tiež zúčastnila, a čo ma veľmi potešilo,

umiestnila som sa na treťom mieste. Nakoniec však prišlo to najdôležitejšie pre mňa - wordprocessing. Súťaž v tejto disciplíne netrvá 10 minút ako zvyšné dve, ale **hodinu**, zatiaľ čo celoslovenské kolo trvá dokonca až **90 minút**.

Po súťaži sme čakali na vyhodnotenie. S radosťou môžem povedať, že v súťaži UTX sa spolu so mnou **medzi troma najlepšimi umiestnili ďalšie dve žiačky z našej obchodky**.

Na vyhodnotenie wordprocessingu som si musela počkať dva týždne. Čakanie stálo za to nadšenie, ktoré som cítila v okamihu, keď mi oznámili, že som sa **umiestnila na prvom mieste a postupujem do celoslovenského kola**, ktoré sa uskutoční práve u nás v škole. 😊

Karolína Pukančíková, III.B

NAVŽDY SA ZACHOVÁ, V PAMÄTI STOROČNICA!

Nieko by si mohol pomyslieť, že 1. február je len obyčajným dňom, keď sa začína už druhý mesiac nového roka. Človek je však tvor omylný. Prvý február je všetkým, len nie obyčajným dňom. A ten tohtoročný iba potvrdzuje pravidlo, ktoré sa zaužívalo už pred **neuveriteľnými sto rokmi!**

Práve **1. februára 1919** sa založila škola, ktorú dnes každý pozná ako našu obchodnú akadémiu. I keď jej pôvodné pôsobisko bolo v Skalici a nie v Senici, najväčší rozmach zažila práve na mieste, kde sídli dnes.

My sme si obzvlášť špeciálne sté výročie, ktorého sa naša obchodka tento rok dožíva, uctili oslavou v senickom kultúrnom dome. Tá pozostávala z niekoľkých úvodných príhovorov, či už pani riaditeľky, senického primátora, župana Trnavského samosprávneho kraja, predsedníčky Študentskej rady Obchodnej akadémie Senica – našej Gabiky Waldhauserovej, avšak zazneli slová i ďalších iných ľudí, ktorí sa spájajú s menom našej školy.

V rámci programu nemohla chýbať ani filmová prezentácia toho, aké všetky činnosti a akcie naša obchodka vykonáva a usporadúva. Na záver úvodnej časti sme si pozreli finálnu verziu školského klipu, ktorého súčasťou bol každý z nás študentov. ☺

Nasledoval bohatý kultúrny program talentovaných študentov. Vyrazil dych nejednému z hostí. Či spev, hra na hudobnom nástroji, tanec (moderný i folklórny), recitácia, rôzne scény... To všetko a ešte viac bolo zahrnuté v programe veľkolepej storočnice. Po ňom sa pre špeciálnych hostí uskutočnila bohatá recepcia v aule Obchodnej akadémie.

Za všetkých prítomných môžem povedať, že dlho pripravovaná oslava sa vydarila na jednotku a obchodke želáme do ďalšej storočnice jej života veľa síl a akčných, šikovných študentov! ☺

Táňa Sadloňová, IV. B

MALÝ NÁVRAT K SLÁVNOSTNEJ AKADÉMII

Som priaznivcom všetkých dobrých projektov. Obchodná akadémia v Senici je jedným z nich. Zdá sa mi, že v rámci súčasných pravidiel sa rozvíja v tom správnom smere. Bol som veľmi zvedavý, ako sa zhostí svojej úlohy pri organizácii akcií, ktoré si v súvislosti s jubileom 100-ého výročia existencie školy naplánovala. Ako zástupca rodičov v Rade školy som bol hosťom na slávnostnej akadémii, aj na následnej recepcii.

Žasol som, koľkí z Vás študentov vystúpili v programe. **Prekvapilo ma, že sa v dnešnej internetovo-facebookovej dobe našlo také množstvo mladých ľudí, ochotných prezentovať svoje schopnosti.** Všetci vystupujúci preukázali odvahu vyjsť na pódium, predviesť to, čo vedia, oslepení reflektormi a s vedomím, že na nich pozerajú stovky párov očí, bez možnosti reparátu. Verte, viem o čom píšem, nie je to vôbec bežné, ani jednoduché. Bol som veľmi príjemne zaskočený, koľkými rôznymi aktivitami sa zaoberáte vo svojom voľnom čase. Všetky vystúpenia boli skvelé, skvelé, skvelé. To nič, že niečo nevyšlo, to sa stane aj profesionálom. Že niečo malo svoje chyby? No a? Kto to dokáže lepšie, nech hodí kameňom.

Po skončení som si vypočul názory a poznámky od rôznych ľudí. Všetky boli len a len pozitívne. Niektoré ospravedlňovali menšie nedostatky. Ja hovorím, že žiadne neboli. Boli to krásne vystúpenia. Osobné dary študentov k výročiu ich školy. **A dary predsa nemajú chyby.**

V hľadisku bolo veľa hostí a myslím, že všetkým spadla sánka dolu. Tak úžasnú prezentáciu schopností študentov už dávno nevideli.

Prístup študentov, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na zabezpečení osláv storočnice školy, má ale ešte iný rozmer. My starší máme obavy, že je platný všeobecne šírený názor, že mladí ľudia sú nezodpovední, povrchní, leniví, egoistickí. **Predviedli ste, že to nie je pravda, že ide len o generačné predsudky.** Neplatili pred tridsiatimi rokmi, neplatia ani dnes a ani nikdy. Ďakujem Vám za pripomenutie, že dnešní mladí ľudia sú presne takí istí, ako sme boli my vo Vašom veku.

Váš prístup ku škole a jej záujmom tak, ako ste ho prejavili, ma naplňa nádejou, že budúcnosť školy bude ešte lepšia a úspešnejšia. Každý musel pochopiť, **že ústredné motto celej akcie – spolu – nie je len sloganom bez obsahu.** Videli sme „v priamom prenose“, že škola sa na Vás môže spoľahnúť. A to je asi to najdôležitejšie posolstvo, najväčší dar, ktorý Vaša škola dostala.

Ďakujem Vám všetkým za príjemný zážitok.

Juraj Sadloň, člen Rady školy

ZAHRANIČNÝ HOST „ZABLÚDIL“ KU NÁM NA OBCHODKU! OPÄŤ!

*Nevedno, či mnohým z vás bude niečo hovoriť meno Griffin Rozzel. Myslíme si ale, že pojem **americký diplomat na obchodke** prebudí vašu pamäť. Áno, tento zahraničný hosť pôvodom z Ameriky po roku opäť navštívil našu školu. Nielenže sme vďaka nemu mali možnosť zúčastniť sa na skvelej a poučnej prednáške, ale taktiež sme s týmto významným diplomatom urobili interview. ☺ Veríme, že sa po dvoch návštevách pána Rozella dozviete o ňom niečo viac. Prajeme príjemné čítanie! ☺*

1. Čo vás ovplyvnilo pri výbere tohto povolania?

Nikdy som necestoval, keď som bol vo vašom veku. Prvýkrát som vycestoval za oceán ako študent vysokej školy. Zapáčilo sa mi to – spoznávať rôzne kultúry, rôznych ľudí. Pomyslel som si: Okej, aké povolanie by mi dovoľovalo veľa cestovať, vidieť rôzne kúty sveta, no stále robiť niečo viac ako len biznis? Čo-to som sa naučil o diplomacii a zistil som, že žiadne špeciálne kontakty v tejto brandži nie sú potrebné. Stačí, ak prejdete istými testami a odrazu je všetko možné. Týmto spôsobom som sa rozhodol, čo chcem vo svojej budúcnosti robiť.

2. Takže máte radi to neprestajné cestovanie, sťahovanie sa?

Hej, i keď pre rodinu to často nie je veľmi ľahké. Myslím si však, že tri roky v jednej krajine sú dostatočne dlhá doba na to, aby ste

spoznali danú krajinu, videli niečo nové. Je síce ťažké opúšťať miesta, ktoré vám prirástli k srdcu, no to je súčasť mojej práce. Ak mám byť ale úprimný, bude pre mňa ťažké odísť zo Slovenska...

3. Čo si o vašej práci myslí rodina žijúca v Texase?

Rodičom spolu so sestrou, ktorí žijú v Amerike, sa moja práca páči. Majú radi, ak ma môžu navštevovať v rôznych krajinách sveta. Teraz, keď mám deti, chýbajú im ich netere, vnúčatá, takže sú tam isté plusy aj mínusy. Moju prácu ale robím dobre, čiže sú na mňa hrdí.

4. Navštevujete ich počas sviatkov?

Áno. V poslednej dobe som ich nenavštívil, ale počas prvého roku pôsobenie na Slovensku som bol v USA dvakrát. To bolo trochu nezvyčajné. I keď sú letenky tam a späť drahé, snažím sa ich navštevovať tak často, ako je to možné.

5. Oslavujete na Slovensku americké sviatky?

Samozrejme. Môj najobľúbenejší sviatok je Deň vd'akyvzdania. Vždy ho oslavujeme ako doma, veľkým moriakom a so všetkým, čo k tomu patrí. Oslavujeme však aj sviatky, ktoré sa oslavujú či už u vás na Slovensku, alebo hocikde inde po svete. Milujem Vianoce, ktoré sú u vás dokonca ešte lepšie než v USA. Okrem nich oslavujeme aj Veľkú noc. Naše kultúry sa veľmi podobajú, ale vždy sa nájde niečo nové, čo sa dá objavovať. Špeciálne zbožňujem cigánsku pečenku na vianočných trhoch!

6. Chýba vám váš domov?

Isteže. Aj napriek tomu, ako milujem byť na rôznych miestach, je ťažké byť ďaleko od domova. Myslím si, že každému chýba domov. Musíte ale urobiť rozhodnutie, či chcete vidieť svet alebo ostať doma. A ja som si vybral...

7. Rozmýšľali ste niekedy nad tým, že skončíte so svojou prácou a vrátite sa späť domov?

Ak by sa vyskytla nejaká závažná choroba v rodine, premýšľal by som o tom. Ja si ale svoju prácu užívam, myslím si, že som v nej dobrý, a páči sa mi, takže v nej pravdepodobne budem naďalej pokračovať.

8. Báli ste sa, keď ste dostali prácu v nejakej nebezpečnej krajine? Napríklad Pakistan?

Nepovedal by som, že som sa bál. Dostal som nejaké tréningy a bolo mi povedané, ako sa držať v bezpečí, ale musíte neprestajne premýšľať nad tým, že ste ďaleko od rodiny a že sa musíte chrániť. Ja som bol v Pakistane rok a nemyslím si, že ostávať tam dlhšie by bol dobrý nápad.

9. Kde bývala vaša rodina, keď ste boli v Pakistane?

Moja rodina sa nachádzala v mojom predošlom pôsobisku – Uzbekistane, takže som cestoval za nimi. Bolo to trochu nezvyčajné, ale moja žena hovorí po rusky, tým pádom sa cítila bezpečne. Mali sme nejakých priateľov na ambasáde, takže tam vydržala.

10. Naskytli sa nejaké problémy pri cestovaní z Pakistanu do Uzbekistanu?

Boli to veľmi dlhé lety. Aj napriek tomu, že sa tieto krajiny nachádzajú blízko seba, nemajú medzi sebou dobré letecké spoje, takže som zakaždým musel letieť z Pakistanu do Turecka a odtiaľ následne do Uzbekistanu.

11. Ako sa vaša rodina vysporiadala s neustálym sťahovaním?

Myslím, že dobre. Na tom sťahovaní je asi najhoršie hľadať si prácu. Hlavne, keď sa sťahujete z miesta na miesto každé dva či tri roky. Viete, ja mám prácu vždy, ale moja žena to má ťažšie...

Moje dcéry sú stále pomerne malé, jedna má šesť rokov a druhá štyri. Tá staršia nemá sťahovanie až tak rada. Práveže by chcela žiť na Slovensku. Páči sa jej tu a vraj tu chce ostať žiť navždy...

12. Bolo pre vás ťažké naučiť sa hovoriť po slovensky?

Slovenčina nie je ľahký jazyk. Ja som už ale hovoril po poľsky, po rusky, takže to pre mňa nebolo až také ťažké.

13. Líšia sa podľa vás Slováci od Američanov svojím charakterom?

Medzi Slovákmi a Američanmi nie je veľký rozdiel, práve naopak, sú si vo veľa veciach podobní. Väčšie rozdiely sú napríklad práve pri ľuďoch z Pakistanu.

Erika Havičová, Táňa Sadloňová, IV. B

TVORIVÉ OBCHODKÁRSKE DUŠE

Tvorba našich šikovných študentov nikdy nespí. Mohli sme sa o tom presvedčiť na vlastné oči na výstave prác zo školskej ART súťaže, ktorú sa naša Študentská rada rozhodla po rokoch obnoviť.

Súťažiaci si merali sily v dvoch kategóriách: najlepšia kresba/maľba a najkrajšia fotografia. Do súťaže sa zapojili študenti všetkých ročníkov. Pre členov Študentskej rady bolo veľmi ťažké vybrať len troch najlepších z každej kategórie, no nakoniec sme sa však zhodli oceniť týchto súťažiacich:

Kategória fotografie:

- 1. Nikola Kumpanová, IV. B**
- 2. Karin Okasová, IV. A**
- 3. Patrícia Marková, II. A**

Kategória kresby/maľby:

- 1. Vanessa Bagová, IV. A**
- 2. Alena Kanichová, IV. A**
- 3. Jessica Štefková, I. C**

Ďakujeme každému jednému účastníkovi a všetkým výhercom gratulujeme. Veríme, že aj vám sa páčili práce našich kreatívnych študentov a že sa táto skvelá akcia stane na našej škole tradičnou. Veď možno to budete práve vy, ktorí sa budúci rok umiestnite na prvých miestach. 😊

Simona Dojčárová, I.C

ZAZVONIL ZVONIEC, A PREDSEDNÍCTVU JE KONIEC!

Už štyri roky... Ako to letí. Mám pocit, že len nedávno som bola tá nesmelá prváčka, ktorú po mesiaci na tejto škole vtedajšia Študentská rada vymenovala za svoju predsedníčku, takpovediac hlavu Študentskej rady. Je to pre mňa veľká česť a veľmi si to vážim. Počas môjho vedenia študentskej rady som sa snažila priniesť do života školy rôzne nové akcie a aktivity, ktoré by študentom spríjemňovali čas strávený na jej pôde.

Rola predsedníčky študentskej rady mi veľa dala. Množstvo skúseností, radostí či poučení do budúca. Myslím si, že za tieto štyri roky som spoznala veľa skvelých ľudí, ktorí mi boli oporou a predstavovali akúsi pomocnú ruku pri plnení úloh a tvorení akcií. Nuž všetko pekné sa raz skončí. Ja som momentálne v štvrtom ročníku a maturitu mám za rohom. Preto onedlho odoyzdám svoju funkciu novozvolenému predsedovi Študentskej rady. Budúcemu predsedovi by som chcela zaželať hlavne veľa sily, odhodlania a úsmev na tvári.

Touto formou by som sa chcela poďakovať **pani profesorku Rusňákovej, vd'aka ktorej som sa na tento post dostala a taktiež pani profesorku Šalíkovej, ktorá bola mojím hnacím motorom.** Nemôžem nespomenúť úžasných ľudí, a to mojich „kolegov“ zo Študentskej rady. Veľmi som si vás všetkých obľúbila a budete mi nesmierne chýbať. Ďakujem za všetko.

...so slzičkou v oku, vaša Gabika

V ŠTUDENTSKEJ RADE MÁME NOVÉHO ČLENA! A NIE LEN TAK HOCIJAKÉHO!

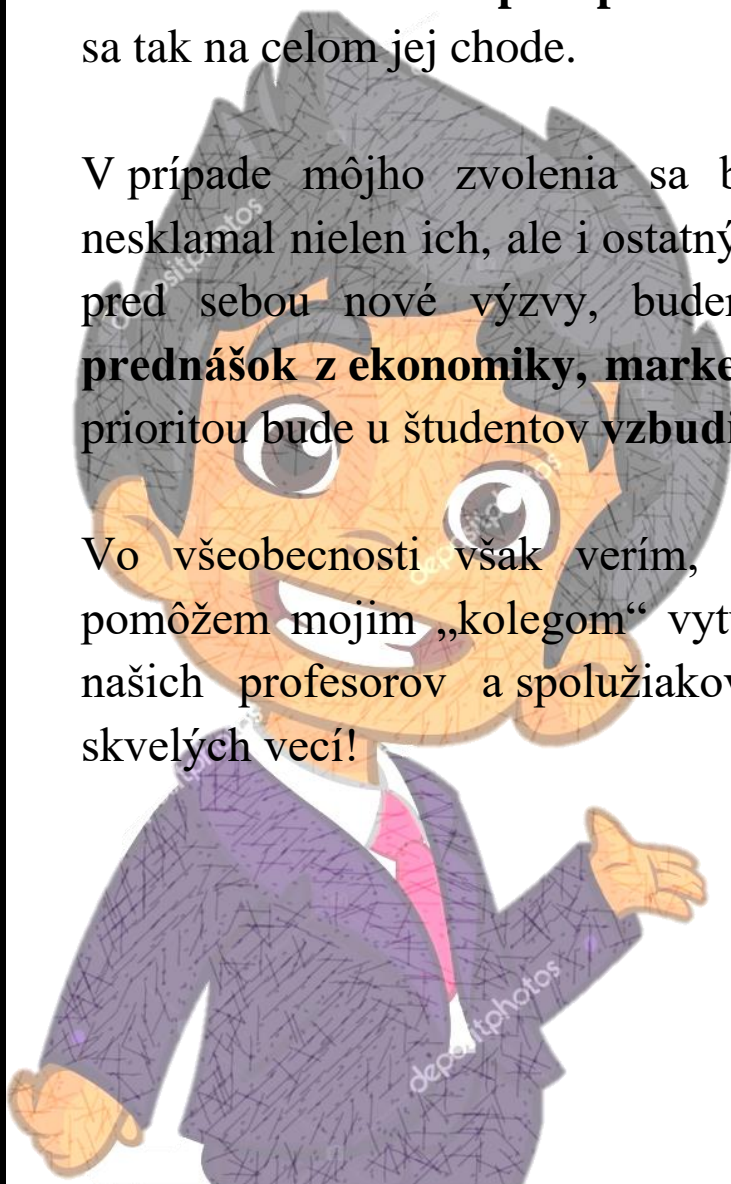
Dovoľte mi, aby som sa najprv predstavil, volám sa **Kamil Kotvan**, som druhák, vo voľnom čase sa venujem airsoftu, hokeju a rád sa zaujímam o politické dianie na Slovensku, ale i v zahraničí.

Som novým členom Študentskej rady a teší ma, že ostatní členovia ma medzi seba tak rýchlo prijali. V budúcom školskom roku by som sa **chcel uchádzať o post predsedu Študentskej rady** a podieľať sa tak na celom jej chode.

V prípade môjho zvolenia sa budem usilovať o to, aby som nesklamal nielen ich, ale i ostatných študentov našej školy. Máme pred sebou nové výzvy, budem sa **snažiť iniciovať viacej prednášok z ekonomiky, marketingu, ale i podnikania**. Mojou prioritou bude u študentov **vzbudiť záujem o verejné dianie**.

Vo všeobecnosti však verím, že ako člen Študentskej rady pomôžem mojim „kolegom“ vytvoriť rôzne nové akcie pre vás, našich profesorov a spolužiakov. Spolu dokážeme ešte veľa skvelých vecí!

Kamil Kotvan, II. C

OSLAVA SV. PATRICKA PO TRETIE!

V druhej polovici marca sme už po tretíkrát oslávili kultúrny a zároveň náboženský írsky sviatok - **Deň svätého Patricka**. Naša trieda I.A si s pomocou pani profesorky Masrnovej pripravila prezentácie o Írsku, svätom Patrikovi a jeho živote.

Samozrejme, že sme do programu nezabudli zahrnúť i tanečné vystúpenie! Inak by to predsa bola nuda. Choreografie na naše dva tance zostavili Radoslava Juračková a Adriana Kubalaková. Bez nich by sme to rozhodne nezvládli!

Na záver sme si spolu s ostatnými študentami zahrali hry, ktoré sme si pre nich pripravili.

Po absolvovaní nášho programu sme sa ich rozhodli „vyspovedať“ za účelom, aby sme zistili, ako sa im páčil náš výkon. Odpovede boli nasledovné:

Magda, I.C

Veľmi sa mi to páčilo, hlavne kreativita žiakov. Tým mám na mysli tvorenie hier s otázkami a tiež tanečné vystúpenia. Prezentácie boli však tiež pekné, no najmä poučné.

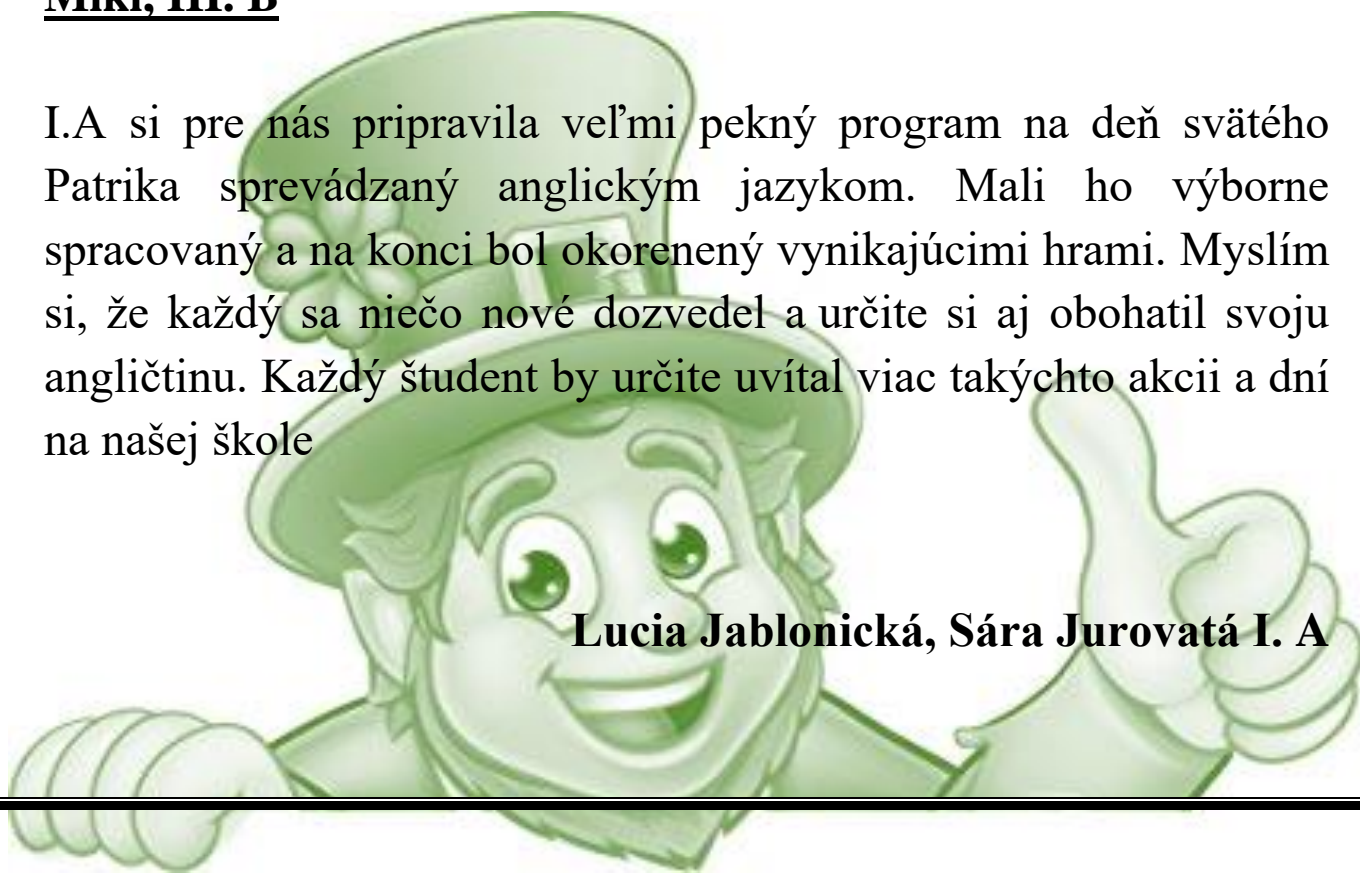
Mário, II. C

Predstavenie sa mi veľmi páčilo. Mám pocit, že sa tohtoročný „Patrik“ oproti minulému roku posunul o level vyššie. Výborne nacvičená tanečná choreografia na mňa zapôsobila taktiež príjemným dojmom. Perfektná bola aj interakcia s publikom, v podobe kvízových otázok na tému sv. Patrik. Takže toto predstavenie hodnotím veľmi kladne.

Miki, III. B

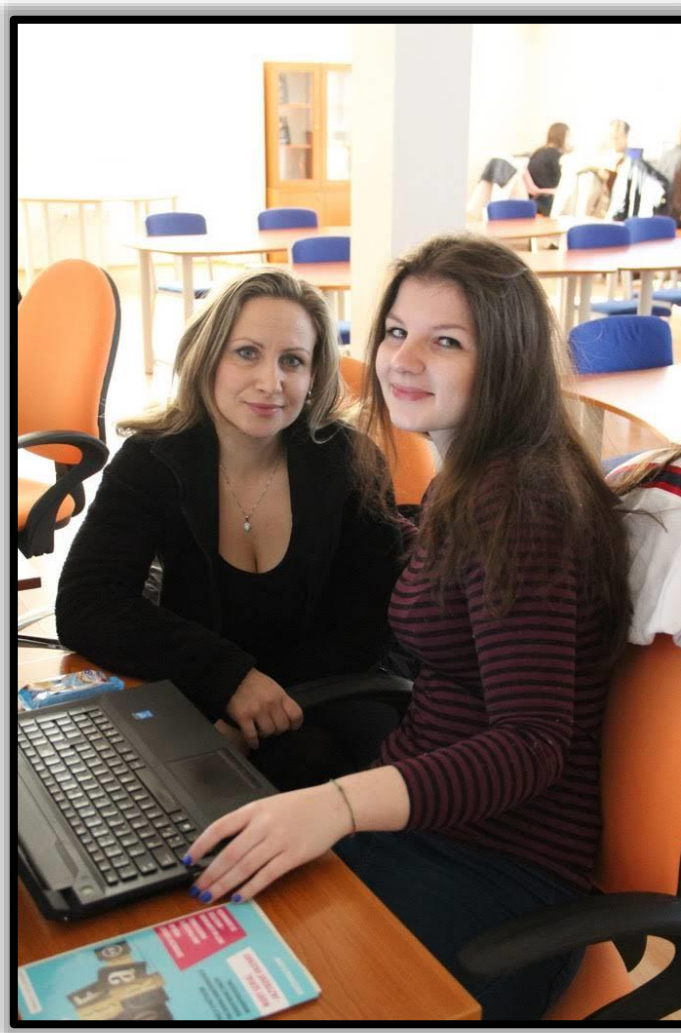
I.A si pre nás pripravila veľmi pekný program na deň svätého Patrika sprevádzaný anglickým jazykom. Mali ho výborne spracovaný a na konci bol okorenený vynikajúcimi hrami. Myslím si, že každý sa niečo nové dozvedel a určite si aj obohatil svoju angličtinu. Každý študent by určite uvítal viac takýchto akcií a dní na našej škole

Lucia Jablonická, Sára Jurovátá I. A

AKO SA PÁČILO DVOJNÁSOBNEJ MAJSTERKE SLOVENSKA NA PÔDE NAŠEJ ŠKOLY?

Ahojte! Volám sa Bibiana Miškolciová, som žiačkou maturitného ročníka na Súkromnej obchodnej akadémii v Nitre. Písaniu na počítači sa venujem už zhruba 4 roky pod vedením mojej triednej profesorky Ing. Anny Kúbekovej, PhD. Za tento čas sa nám najviac „osvedčila“ súťažná disciplína **odpis textu na 10 minút**. Práve tento rok som vďaka nej dostala opäť možnosť zúčastniť sa na celoštátnom finále Súťaže v spracovaní informácií na počítači, tentokrát u vás, na Obchodnej akadémii v Senici.

Minulý rok sa mi pomocou mojej drahej pani profesorky podarilo prebojovať do celoštátneho kola, ktoré sa v danom roku konalo na území malebnej Oravy, konkrétne v mestečku Dolný Kubín. Na moje obrovské šťastie som bola počas súťaže na internátnej izbe ubytovaná so skvelými babami – **ako inak než od vás, zo senickej Obchodnej akadémie**. Prežili sme spolu kopec srandy, a tak sme

si dali záväzok, že po roku sa stretneme opäť – tentoraz na senickej

pôde. S hľadaním motivácie na prípravu na tohtoročnú súťaž som teda nemala ani najmenší problém, práve naopak – **Senica sa pre mňa stala akýmsi špeciálnym cieľom, ktorý som si pripomenula vždy, keď sa mi práve nechcelo.** Ani neviem, ako ten rok stihol ubehnúť, ale čakanie sa jednoznačne oplátilo. Vďaka mojim babám, ale aj zvyšku organizačného výboru, som v Senici prežila dva dni plné zábavy, smiechu, emócií a nezabudnuteľných zážitkov.

Celé podujatie prebehlo hladko, bez akýchkoľvek komplikácií či nepríjemností pre súťažiacich a ich pedagogický dozor. Neustále sme boli obklopení veľmi milými a ochotnými ľuďmi. Veľkým plusom bolo v neposlednom rade aj vynikajúce jedlo, ktoré pre nás pripravili pani kuchárky, za čo im patrí obrovská vďaka 😊. Takisto by som sa chcela ešte raz srdečne poďakovať pani riaditeľke, že sa podujala Súťaž v spracovaní informácií na počítači tento rok u vás zorganizovať a v neposlednom rade i všetkým pani profesorkám a študentom, ktorí sa na organizácii podieľali.

Dovolím si tvrdiť, že ste pre budúročného organizátora nastavili naozaj veľmi vysokú latku.

Bolo pre mňa ctou bližšie sa zoznámiť s vašou školou, vaším mestom a kultúrou. Pevne verím, že aj pre vás bola táto skúsenosť pozitívnym prínosom do školského života a už teraz sa teším, ako k vám opäť jedného dňa zavítam. 😊❤️

Bibiana Miškalciová

ZASMEJME SA S II. C!

Po čase tu máme opäť zopár vtipných hlodov, tentokrát z „archívu“ II. C! Je ich síce málinko, ale myslíme si, že sa na nich skutočne dobre pobavíte. Je viac ako pravdepodobné, že niektoré ste už niekedy počuli! 😊

„To vie iba pán Boh, kedy... a pani riaditeľka.“ - Samo

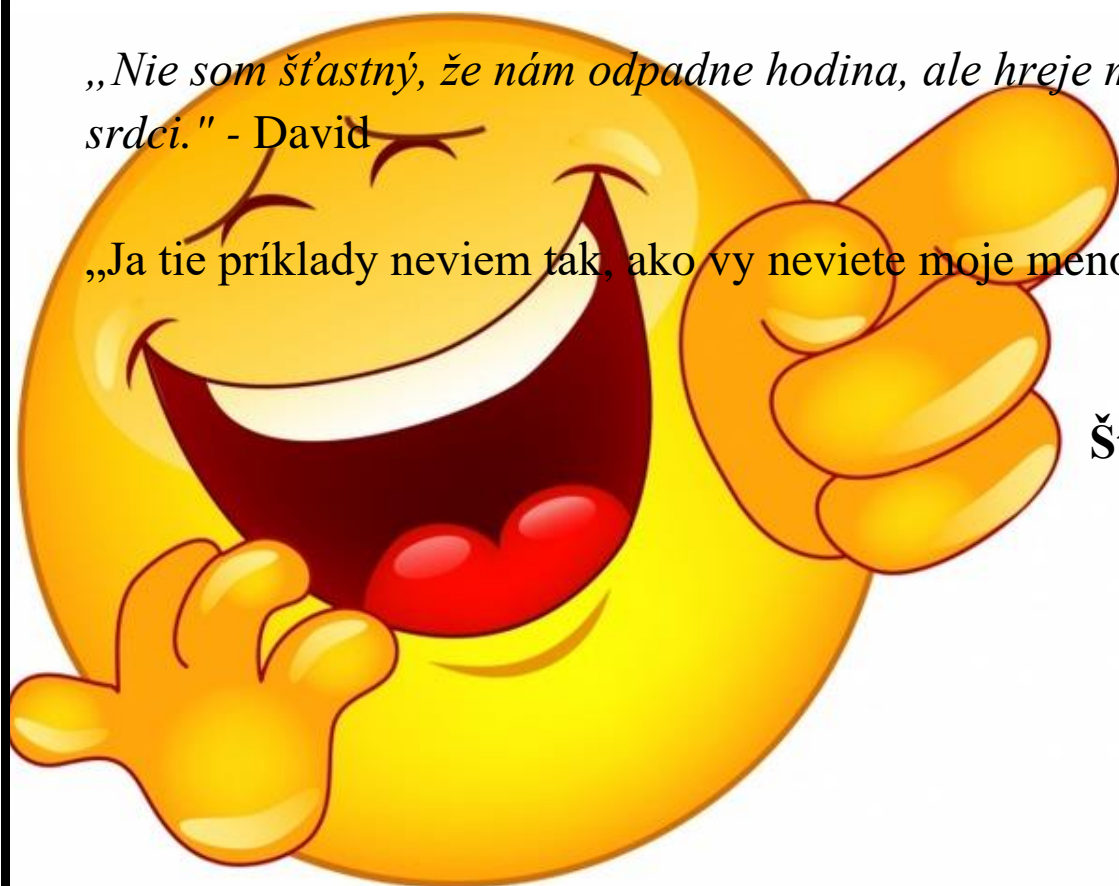
„Prichystaj si referát, aj keď si tam nebola.“ – p. p. Černeková

„Hysterická žena, to je horšie než lokomotíva.“ – p. p. Gáliková

„Ja neviem, prečo si to nepamätáte, veď to sú také sympatické, jednoduché slovíčka...“ – p. p. Otepková

„Nie som šťastný, že nám odpadne hodina, ale hreje ma to pri srdci.“ - David

„Ja tie príklady neviem tak, ako vy nevíete moje meno.“ - Matúš

Študenti II. C

VYSPOVEDALI SME NAJMLADŠIU ČLENKU PROFESORSKÉHO ZBORU!

V minulom čísle sme vám priniesli rozhovor s najstaršou členkou profesorského zboru – pani profesorkou Gálikovou. Teraz sme sa teda všetko rozhodli vziať z opačného konca, a teda vyspovedať práve tú najmladšiu zo všetkých. Pani profesorka Šalíková je však s obchodkou spätá omnoho dlhšie, než podaktorí jej kolegovia. Prečo? To sa dozviete v samotnom rozhovore. Prajeme príjemné čítanie! 😊

1. Kedy prišiel do vášho života impulz, že sa chcete stať učiteľkou (resp. profesorkou na strednej škole)? A prečo práve angličtina?

Ako tak lovím v pamäti, zisťujem, že učiteľkou som chcela byť už od škôlky. Často som sa hrávala s bábikami na školu. To sa mi veľmi páčilo, lebo bábiky boli poslušní žiaci a nikto neodvrával. Keby som vtedy tušila, aká je realita, ach život!

Prečo angličtina? Jednoducho ma vždy bavila a časom som nadobudla pocit, že ju hádam aj viem niekoho naučiť. Doučovala som už od strednej školy a táto činnosť sa mi vtedy zadala ako „easymoney.“ 😊

2. Vy ste na obchodke i študovali. Môžete čitateľom opísať rozdiel medzi tým byť študentkou a byť profesorkou na jednej škole? A ako spomínate na vaše študentské časy?

Na študentské časy spomínam veľmi rada. Drala som tie isté lavice ako vy a hádzala smradľavé topánky do tých istých skriniek. Preto dokážem študentov v mnohom pochopiť. Mám pocit, že vďaka tomu sú študenti prístupnejší, keď treba pochopiť mňa a prijať moje pravidlá a dodržiavať ich.

Keď som sem prišla učiť, bol to veľmi zvláštny pocit – moji niekdajší vyučujúci sa stali mojimi kolegami. S mnohými som si hneď potykala, čím môj pocit diskomfortu len narástol. Ako sa však hovorí, človek si časom zvykne a dnes som veľmi rada, že som súčasťou tohto inšpiratívneho a dynamického učiteľského kolektívu.

3. Ďalšia otázka bude mierne nadväzovať na predošlú. Predpokladám, že niektorí z vašich súčasných kolegov boli vašimi vyučujúcimi počas štúdia. Aký je to pocit teraz s nimi spolupracovať a byť skrátka na tej istej úrovni?

Pocit je to pohodový, spolupracujeme spolu tak ako aj s inými kolegami. Už nikto nerieši, že som ich žiačkou, sú to už roky, nie som totiž až taká mladá ako vyzerám :D

4. V súčasnosti pôsobíte v našej Študentskej rade ako jej koordinátorka. Odkedy vykonávate túto činnosť? A ako sa vám spolupracuje s jej členmi?

Koordinátorkou ŠR som sa stala v roku 2010 a držala som sa jej asi rok a pol. Potom som išla na materskú dovolenku, ktorá trvala 4 roky. Za ten rok a pol činnosti sme so žiakmi dokázali veľké veci, na ktoré som hrdá (napr. tá fotka žiakov v tvare loga na Malom námestí v Senici – to bola akcia vtedajšej ŠR). Narobili sme aj kopec chýb a omylov, z ktorých sme sa poučili. Učíme sa každým dňom a nie je hanba priznať si, že sme sa mýlili. So žiakmi v ŠR sa mi vždy spolupracovalo výborne, väčšinou sú to ľudia na podobnej vlnovej dĺžke ako ja, čo je pre spoluprácu veľmi dôležité.

5. Tento rok ste sa prvýkrát stali triednou profesorkou. Ako

znášate túto zodpovednosť? V čom vnímate najväčší rozdiel byť „len“ profesorkou a odrazu byť triednou?

Som dieťa šťasteny. (To nutne nemusí znamenať, že mám viac šťastia ako rozumu 😊) Mám vo svojom živote, okrem iného,

šťastie na ľudí. Aj na žiakov. Preto sa mi triednické povinnosti a zodpovednosť znášajú ľahšie. Rozdiel medzi učiteľom a triednym učiteľom je veľmi veľký. Vážte si svojich triednych! Vy všetci viete prečo a začo.

6. Tento rok ste zaznamenali ešte ďalšiu zmenu v pracovnom živote, a to tú, že ste sa stali vyučujúcou PEJ pre bilingválny odbor. Baví vás vyučovať tento predmet viac ako klasickú angličtinu?

Moja práca ma baví vo všeobecnosti, vrátane všetkých predmetov, ktoré učím. PEJ v AJ je nová skúsenosť a tento predmet som si veľmi obľúbila. Je to jeden z najpraktickejších predmetov na tejto škole a poznatky z PEJ môžu absolventi v rôznej miere využívať po celý svoj život.

7. Je niečo, čo by ste radi odkázali našim čitateľom, svojim študentom? 😊

Ste jedineční. Originálne osobnosti, každý jeden, každá jedna z vás. Nie je ľahké vás všetkých na hodine zaujať. Preto k nám buďte trpezliví. Tak ako sme aj my k vám. Často. A ešte jeden odkaz – už sa konečne raz začnite preboha učiť! 😊

Táňa Sadloňová, IV. B

JUBILEJNÉ STRETNUTIE V DAVE

Dňa 28. apríla 2019 sa konalo jubilejné zasadnutie senických študentských rád. Nechýbala, samozrejme, ani naša obchodka, ktorá tiež pridala ruku k dielu a predstavila svoju školu v tom najlepšom svetle.

Prvým bodom programu bola prezentácia stredných škôl v meste. Po prezentácii si každá škola pripravila kvíz z výnimočného predmetu, ktorý sa na ostatných školách nevyučuje. V našom prípade to bolo **tovaroznalectvo**. Musím povedať, že každá zo škôl má niečo do seba a myslím si, že absolventi senických stredných škôl nájdu v budúcnosti dobré uplatnenie.

Každá škola predstavila niekoľko svojich výnimočných študentov. Tí si pripravili o sebe prezentáciu, aby nás oboznámili o tom, čo zaujímavé v živote dokázali alebo čomu sa venujú. Pre mňa bol najvýraznejší študent z gymnázia - **Marek Mach**, ktorý vytvoril projekt „**Mladí proti fašizmu**“. Podľa mňa je obdivuhodné, že taký mladý človek je odhodlaný niečo v našej krajine zlepšiť. Jemu aj všetkým ostatným ambicióznym mladým ľuďom prajem veľa úspechov.

Nasledovala debata s pánom primátorom Džačovským, ktorý nám prezradil, ako plánuje Senicu v budúcnosti zveľadiť. A veruže sa je na čo tešiť!

Záver programu sa niesol v atmosfére politiky. Bola pripravená debata s Martinom Petriskom, ktorý je predsedom

mládežníckej organizácie Sme Rodina, pričom jej predsedom je samotný Boris Kollár. Musím povedať, že to bola veľmi zaujímavá debata a študenti pána Petrisku otázkami rozhodne nešetrili.

Ak by som to mala zhrnúť, bol to veľmi zaujímavý deň. Z DAV-u sme odišli s novými vedomosťami, či už z kvízov, alebo z prezentácií našich rovesníkov. Senica má naozaj skvelých mladých ľudí a ponúka im aj patričný priestor na rozvíjanie svojich zručností.

Radka Juračková, I.A

MORAVSKÝ SVÄTÝ JÁN ZNOVU PRIVÍTAL NAŠICH DRUHÁKOV!

Piesočná, už tradičný pobyt druhákov v Moravskom Svätom Jáne. Alebo tri športové dni strávené v nádhernej prírode, plné zábavy, športu a úžasných zážitkov.

Hranie basketbalu či volejbalu tvorilo podstatnú časť nášho pobytu, no povinná bola tiež každodenná organizovaná pohybová aktivita s profesormi. Či už to bola turistika, bicyklovanie, alebo netradičné športy - všetko sme si, svojím spôsobom, užili. Áno, niekedy sme pišťaľali, že sa nám nechce, **no premôcť sa a ísť stálo určite za to.**

Privítanie a zoznámenie sa s prostredím každý absolvoval inak, no rozhodne sa nám miesto, v ktorom sme sa nachádzali, páčilo. Nieкто by sa na Piesočnú aj s radosťou vrátil. **Mnohým z nás sa odtiaľ ani nechcelo odísť!**

Či išlo o opekanie alebo skôr o obháranie špekáčikov, sa už nedozvieme, no môžeme povedať, že spievanie pri táboráku do neskorej noci sa nám určite vrylo do pamäti. **Ved' na čo je študentom spánok, však?** Samozrejme, mojkanie s domácim chlpáčom bolo na dennom poriadku, rovnako ako počúvanie hudby, kde sa len dalo. Aj v autobuse na zemi.

Vďaka Piesočnej máme o tucet stredoškolských spomienok viac, čomu sme určite všetci radi. Môžeme sa tomuto miestu taktiež

poďakovať, že sme mohli stráviť čas s našimi profesormi, a tak znovu spoznať ich druhú, športovú stránku.

Pevne verím a dúfam, že **budúci druháci si Piesočnú užijú tak ako my**. Ved' kopec zážitkov, smiechu a dobrého jedla predsa patrí do študentského života! Tiež chceme stráviť čas s našimi spolužiakmi aj inak, než len sedením v školských laviciach. **A Piesočná je dokonalý spôsob, ako to uskutočniť!** ☺

Diana Papuláková, II.A

AJ JEDNA SÚŤAŽ MÔŽE ZMENIŤ BUDÚCNOSŤ ČLOVEKA!

Volám sa Tomáš Holič a som študentom 4. B triedy. Áno, tej triedy, o ktorej určite každý z vás počul. Počas štúdia som mal možnosť získať vedomosti z ekonomickej oblasti. Svoje vedomosti však nebudujem na poučkách z učebníc, ale hlavne na logickom myslení. Za to vd'ačím všetkým pedagógom, ktorí sa snažia učivo vysvetliť najmä na reálnych príkladoch. **Ako sa hovorí, lepšie raz vidieť, ako trikrát počuť.**

Začiatkom februára som sa zúčastnil na **krajskom kole Ekonomickej olympiády v Trnave**. Postup do krajského kola ma veľmi prekvapil. Neočakával som veľký úspech, keďže moje známky nie sú bohvieaké. Po zverejnení postupujúcich som zostal v šoku - **postúpil som do celoslovenského kola**. To však bolo náročnejšie. Napriek tomu som skončil v 50-ke najlepších účastníkov. Vďaka tejto súťaži som dostal možnosť byť prijatý na Ekonomickú univerzitu v Bratislave bez prijímacích skúšok. Tento fakt zmenil moje plány do budúcnosti. Dovedy som nad vysokou školou ani neuvažoval. Na rozhodnutie, či ísť na vysokú školu, som mal pár dní. Dúfam, že som sa rozhodol správne. Je to pre mňa veľká výzva, ktorú prijímam s cieľom zvládnuť ju.

Zúčastňujte sa na rôznych súťažiach, pretože aj vám môže niektorá z nich zmeniť život tak ako mne! 😊

Tomáš Holič, IV. B

„NA NAŠE MIESTA PRÍDU INÍ, ALE NIKTO NEBUDE UŽ AKO MY.“

Tá chvíľa, o ktorej sme dlho snívali, sa pomaly, ale isto blíži. Prichádza koniec jednej životnej etapy – nášho štvorročného štúdia na obchodke.

My, IV. B trieda, by sme chceli v našom prvom (a zároveň i poslednom) článku v tomto časopise poďakovať celému pedagogickému zboru. A predsa len... niekomu trochu špeciálne.

Za štyri roky prežité tu sme sa naučili množstvo vecí. Pri našej výchove sa striedalo mnoho členov pedagogického zboru, avšak **ako jediná nám od prvého ročníka zostala verná pani profesorka Krajsová**. Počas tých štyroch rokov plných slovenčiny a literatúry sme zažili veľa pekných i nepríjemných chvíľ. Veľakrát to chcel nejednen z nás vzdať, niekedy možno aj vy, ale na konci tohto príbehu sme si k sebe našli cestu.

Od prvého ročníka sa povest' našej triedy neniesla vo veľmi peknom duchu. Pod vedením pani profesorky Prandovej sme si prešli mnohým. Jej snahu vychovať z nás slušných a úspešných ľudí každý z nás poňal po svojom, čo vyústilo do vytvorenia povesti, ktorá sa s nami tiahla veľmi dlho. Všetko sa však raz musí skončiť, a tak po dvoch rokoch „prevzala štafetu“ a rolu našej triednej profesorky pani profesorka Mudrochová. Tá nás od začiatku a stále vedie vpred a pripravuje na život, ktorý nás čaká. Nie vždy sa naše strany zhodli na rovnakom názore, rovnako tak nie vždy sa všetky situácie zakončili priateľským pozdravom na rozlúčku. Tie necelé

dva roky predstavovali svojím spôsobom boj, ktorý však viedol k mieru. **Ved' ako sa hovorí: „Všetko zlé je na niečo dobré.“ A tento prípad rozhodne nie je výnimkou.**

Aj keď sme neboli vždy ohľaduplní, dochvíľni a vytrvalí, počas nášho štúdia sme sa snažili podať čo najlepší výkon. Nech už to bolo na telesnej pri hraní volejbalu, na hodinách slovenčiny, kdekoľvek... Veľakrát sme vás našimi „vedomosťami“ pobavili, možno sem-tam až dovedli k slzám, ale nikdy sme nezabudli na pomoc, ktorú ste nám poskytovali.

Nezabudli sme ani na Deň učiteľ'ov, Deň žien či svätého Valentína. Vždy sme vás chceli príjemne prekvapiť. Preto dúfame, že si aspoň jedného dňa spomeniete, že tu nejaká IV. B bola. Ved' predsa, ako povedal pán profesor Černek: **„Nie sme síce najlepší, ale veľa ich**

pred nami nie je“. A môžem s rukou na srdci povedať, že ani nebude. Na naše miesta síce prídu iní, ale nikto už nebude ako my.

„Ako trieda nemali sme povest' veru ďaku, vraj sme boli najhorší, mali to na háku. Na zlé sa dá zabudnúť, vydržte to s nami, o chvíľu všetko završíme maturitami. My vám vopred ďakujeme, že to dáme, sľubujeme!“

Simona Hološková, IV. B

„KEĎ SI TIE ŠTYRI ROKY VEZMEM
AKO CELOK, BOLO TO KRÁSNE
OBDOBIE, NA KTORÉ BUDEM
NAVŽDY S LÁSKOU SPOMÍNAŤ.“

Táňa a Gabika - celej obchodke už známe mená. Tieto dve štvrtáčky, ktoré nás už, bohužiaľ, opúšťajú, sa konečne dočkali svojho úspešného ukončenia jednej etapy života – stredoškolského štúdia. Keďže odchádzajú a my by sme radi spoznali obchodku ich očami, pripravila som si s nimi rozhovor. Ja, Dida.

V rozhovore sa dozviete o zjaj mnoho. Aké pocity majú z konca štúdia, ako vnímali obchodku na jeho začiatku, prezradia nám svoje plány a taktiež aj iné, osobnejšie veci. Čo konkrétne? To si už prečítajte sami! 😊

1. Konečne štvrtý ročník. Aký je to pocit?

G: Na jednej strane sa teším, že sa končí jedna životná etapa a čaká ma niečo nové. Ale ešte nie je ani koniec roka a už teraz viem, ako veľmi mi bude smutno. Či za školou, profesormi, alebo skvelými spolužiakmi a študentmi.

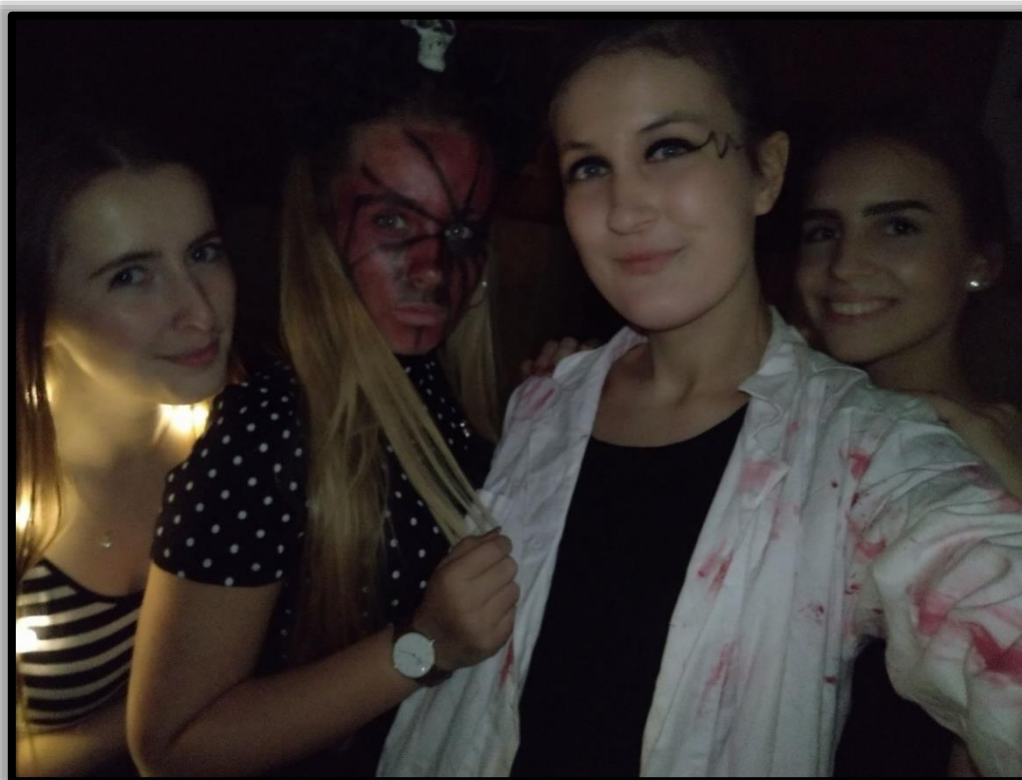
T: To záleží asi na uhle pohľadu. Na jednej strane som rada, že končím, pretože otvorím úplne novú kapitolu života, na ktorú sa veľmi teším. Ale je aj pravda, že som hrozná citlivka, a tak viem,

že obchodka aj ľudia, ktorých som vďaka nej spoznala, mi budú chýbať.

2. Ako ste si štyri roky na obchodke užili? Máte nejaké pekné spomienky, ktoré by sa oplatilo spomenúť?

G: Zážitkov je kopec. Úžasné akcie študentskej rady – za mňa top **juniáles**, ktorý nám už dvakrát prekazila búrka. Krásne spomienky mám ale aj na **Piesočnú**, ktorú sme si všetci užili. Skrátka, študentský život je skvelý.

T: Keď si tie štyri roky vezmem ako celok, bolo to krásne obdobie, na ktoré budem navždy s láskou spomínať. 😊 Spomienok je veľmi veľa, skôr neviem, kde by som tak od radosti začala. :D No medzi tie najlepšie zážitky by som zaradila jednoznačne lyžiarsky a spolu s ním každú jednu prespávačku, ktorú sme zorganizovali. Rovnako tak naše triedne chaty a, ako inak, jedinečná stužková. <3 Boli to bombastické akcie, ktoré by som okamžite zopakovala.

3. Pamätáte si ešte vaše pocity z prvého ročníka? Táni, ty si na obchodku prestúpila, aká bola vtedy obchodka v твоjich očiach?

G: Prvé dni sú stresujúce asi ako všade inde. Nevieme, čo nás čaká a čo neminie. No myslím si, že po počiatočných neistotách sme do tejto školy skvelo zapadli.

T: Úplne otvorene? :D

D: Najotvorenejšie, ako sa len dá!

T: V mojich očiach obchodka neexistovala. Nebrala som ju ako možnosť pri výbere strednej školy. Nakoniec však pre mňa bola takým záchranným člnom, keď som si uvedomila, že som nastúpila na nesprávnu školu a chcem prestúpiť. A aj keď som si v minulosti nevedela vôbec predstaviť, že by som mohla študovať v Senici, ešte k tomu čisto ekonomický smer, tak teraz rozhodne nebanujem. 😊

4. Pre našu školu ste toho spravili veľa, nielen ako študentky, ale aj ako členky študentskej rady. Užili ste si to? Alebo máte aj výčitky?

G: Priznám sa, že mám aj výčitky, lebo niektoré veci som mohla spraviť alebo zorganizovať lepšie. Ale ako sa povie, človek sa učí na vlastných chybách, a tak to aj je. Inak si myslím, že ja a Táňa sme sa do toho snažili dávať všetko (i keď to občas nevyšlo 😊).

T: Myslím si, že nemám mať prečo výčitky. Nikdy som nič špeciálne za to, čo som urobila, neočakávala. To nepíšem len ako takú frázičku, ale ako fakt. Keď nás niekto pochválil alebo hocijakým iným spôsobom ocenil, bola som rada. Keď si ostatní užili akcie, ktoré sme zorganizovali, potešilo ma to. Keď som dostala možnosť spoznať celkom nových ľudí práve prostredníctvom týchto akcií, bola som už úplne vo vytržení.

Pretože to je dôvod, prečo som taká akčná, prečo milujem byť stále do niečoho zapojená, respektíve podieľať sa na

organizácii daných akcií. Pre mňa to bola jedna obrovská párty, zábava, radosť. Necítim nič, čo by mohlo byť akokoľvek negatívne.

5. Gabi, ako prváčka si sa stala predsedníčkou študentskej rady. Nebolo to na začiatok príťažké bremeno?

G: Bola to veľká výzva, ktorú som prijala a som za to vd'ačná. Začiatky sú vždy ťažké, ale myslím si, že spoločne sme to zvládli skvelo.

6. Chceli by v budúcnosti pokračovať aj v takomto kreatívnom, organizačnom smere? A aké máte plány?

G: Keďže viem, že študentské rady fungujú aj v rámci vysokých škôl, rozhodne chcem vtom pokračovať. No a ak na mojej škole v Nitre študentská rada nebude, je načas ju založiť, nie?

D: Tvoj prístup sa mi páči, Gabi! :D

T: Začnem tými plánmi 😊. Mojou prioritou je teraz vysoká škola, úspešný štart novej životnej etapy 😊. Taktiež chcem počas voľna čo-to precestovať, zarobiť si. Veľké plány do budúcnosti nemám, myslím si totiž, že tá vysoká škola je sama o sebe veľkým plánom. :D 😊 Ale čo sa týka práve štúdia, veľmi rada by som sa pridala do študentského parlamentu školy, prispievala do školského časopisu, pomáhala pri organizácii rôznych akcií, prípadne sa začlenila niekam (neviem teraz presne povedať, kde presne :D), kde by som mohla zužitkovať svoju akčnosť a kreativitu 😊.

7. Táni, plánuješ pokračovať v písaní? Tvojho talentu je škoda.

T: Veľmi milá otázka, zlato ❤️. Ja sa písaniu venujem už šesť rokov a neprežila som asi ani jeden deň, keď by som s tým chcela seknúť. Keď človek nájde svoju vášeň, ťažko sa jej vzdáva, v podstate to ani nechce a myslím si, že by to bola aj hlúposť. :D V súčasnosti na písanie nemám absolútne toľko času, koľko by som si želala mať, ale verím, že v budúcnosti to bude inak 😊.

O talente by som hovoriť veľmi nechcela, skôr si myslím, že keby som s tým skončila, škoda by bola toho osobného rozvoju 😊. Každopádne, áno, plánujem písať ďalej, momentálne pomalým

40

tempom pracujem na takom svojom „insta-blogu“, no a uvidíme, kam ma život zavedie 😊. Nechám sa prekvapiť 😊.

8. Zmenili by ste niečo na škole?

G: Veľmi ťažká otázka. Nemenila by som nič závažné, len by som si želala, aby sa profesori, ale i študenti stále usmievali a navzájom si spríjemňovali chvíle strávené na pôde obchodky 😊.

T: Aj keby som mala nejaké špeciálne výhrady voči obchodke, asi by

som o nich nepísala. :D Ale v skutočnosti to vnímam tak, a vždy som i vnímala, že najskôr sa musia zmeniť ľudia, ak sa majú zmeniť i nejaké veci. V prvom rade, treba zmeniť prístup kompetentných študentov, ktorí majú možnosť niečo meniť. Viac akčnosti, kreativity, dravosti a chuti robiť niečo viac. Nielen ráno prísť do školy, s nechuťou si to tam odsedieť, dobre sa napapať a ísť (ne)spokojne domov. Asi toto jediné by som zmenila, i keď to nesúvisí priamo so školou.

9. Gabi, cez tvoje predsednícke ruky prešlo už veľa študentov, ako sa cítiš teraz, keď ty si tá, ktorá odchádza?

G: Už teraz mi je veľmi smutno. Ale študentom želám veľa odhodlania v práci v Študentskej rade a dúfam, že aj keď odídem, bude to tu fungovať ako hodinky...alebo aj lepšie. Držím palce!

10. Ako ste si užili Binz?

G: Pre mňa ten mesiac bolo niečo, na čo nikdy nezabudnem. Nesmierne si vážim, že zrovna ja, Linduška a Tánička (skvelé baby!), sme mohli zažiť mesačné dobrodružstvo na takom krásnom mieste so skvelými ľuďmi. Už teraz plánujeme, že si tam urobíme výlet. Bolo tam skrátka fantasticky!!! ♥

T: Napadá mi toľko výrazov, že neviem, ktorý použiť. :D Ale tak od srdca – najlepšie, ako to len šlo. Táto príležitosť je skutočne tým vrcholom všetkého, čo ti obchodka môže poskytnúť, čím sa ti môže odvdáčiť za snahu, ktorú vynakladáš. Ja som neskutočne rada, že som túto možnosť dostala, pretože si neviem predstaviť, že by som medzi tými šiestimi šťastnými nemala byť. Jednoducho, ten mesiac strávený v Nemecku s Gabikou a Lindou bol úžasný, asi najlepší v mojom živote.

11. Čo odkazujete/radíte „pozostalým“ obchodkárom?

G: Nevzdávajte sa! Buďte plní optimizmu, chuti do učenia a hlavne vážte si vašich profesorov. A bonus: **zapájajte sa do akcii študentskej rady!** Uvidíte, že vám to stmelí kolektív a budete sa tu cítiť lepšie.

T: Aby si užili každý jeden deň. Hlavne tí, ktorí ešte len začínajú, prípadne sú v druhom ročníku. To sú naozaj krásne roky, a keď si to porovnáam s terajškom, úplne bezstarostné :D Aj ja som často

nadávala, ako sa mi nechce, v maturitnom ročníku snád' neprešlo jedno ráno, počas ktorého by som aspoň päťkrát nepovedala, ako veľmi sa mi nechce :D Ale keď už človek začíti koniec, uvedomí si, že by predsa len ten čas vrátil späť 😊 No a druhá vec, ktorú rádím ostatným, je, aby sa zúčastňovali na akciách študentskej rady, pretože ani len netušia, o čo môžu prísť!!! ♡

12. A na koniec, čo želáte našej študentskej rade? 😊

G: Veľa aktívnych a zanietných študentov, vydarené akcie a vzájomné porozumenie. ♡

T: V prvom rade aktívnych, kreatívnych, bláznivých členov, ktorí budú tvoriť jednu veľkú, úžasnú partiu a ktorí budú tvoriť ešte úžasnejšie akcie. Aby obohacovala obchodku tak, ako to zvykla robiť i počas nášho pôsobenia. Aby jej boli ľudia vďační za to, čo pre školu robí. Aby spájala ľudí. A v neposlednom rade to, aby sa jej činnosť zachovala v pamäti mnohých ľudí. Pretože to je dôvod, prečo vôbec existuje. ♡

Ďakujem vám za vaše odpovede, baby. Dúfam, že si posledné týždne na obchodke užijete na maximum! Všetci vám budeme držať palce a osobne vám prajem, nech sa vám splnia vaše sny a plány!

Diana Papuláková, II. A

OD MERKÚRU AŽ PO EKO...

Poznáte ho všetci. Človek,, ktorý každému z nás rozdáva úsmevy na perách, ktorého teší dávať dobré, no i zlé známky... Áno, to je náš pán profesor Černek. ☺ Čo však netuší takmer nikto, je, že bol redaktorom školského časopisu Merkúr. Po tridsiatich rokoch je späť, na inom poste, v inom časopise, ale predsa! Prosím, nenechajte si tento spontánnny, ale poučný rozhovor ujst'! ♥

1. Aké sú vaše pocity z toho, že ste po tridsiatich rokoch súčasťou časopisu?

Zmiešané. Je to ako s prvou láskou, budeš okolo nej chodiť, ale už ti nikdy nebude patriť. Študentský časopis patrí študentom, ktorí ho tvoria, je ako štafeta, ktorá sa predáva z generácie na generáciu.

2. V čom vidíte podstatnú zmenu vo vývoji časopisu EKO?

Najskôr zdôrazním, že som verný čitateľ časopisu EKO a teším sa na každé jeho číslo. Pozitívne zmeny. Je oveľa neformálnejšie ako v minulosti, bližšie k čitateľovi. Negatívne zmeny vidím v tlačenom náklade, pred tridsiatimi rokmi 650 výtlačkov, dnes 25, v obsahu, ktorý bol v minulosti oveľa širší. Písalo sa o brigádach, stužkových, športové reportáže, poviedky a úžasná poézia.

3. Viete si obchodku predstaviť bez jej školského časopisu? Alebo zastávate názor, že to jednoducho patrí k životu každej školy?

Nie. Patrí k životu školy, je obrazom istej generácie študentov. Práve včera som si vďaka redaktorky Táni prečítal náš starý časopis OA, ktorý vychádzal pod názvom MERKÚR pred tridsiatimi rokmi, a obdivoval bohatosť vtedajšej tvorby. Myslím, že takto to budú vnímať aj všetci, ktorí budú čítať vaše EKO.

4. Čo je podľa vás základný demotivačný prvok u študentov, že nemajú záujem o prispievanie do časopisu?

Rýchly výsledok s malou námahou na poslednú chvíľu, to je problém vašej generácie – generácie Z. Článok do časopisu sa nedá urobiť cez aplikáciu na dva kliky, vyžaduje veľa času, námahy a tvorivosti, to je neprekonateľný problém. Z toho vyplýva aj paradox tejto doby – máme super tlačiarne, ale nedokážeme vytlačiť viac časopisov ako v minulosti, máme internet, počítače, ale študijné výsledky a vedomosti sú stále horšie...

5. Akým spôsobom by ste motivovali vašich študentov k činnosti/akcii? Nielen čo sa týka časopisu, ale celkového života na obchodke?

Keby som toto vedel, tento rozhovor by nikdy nevyšiel, lebo časopis by bol plný príspevkov. Buď to v sebe máš a stačí usmernenie od skúseného pedagóga, staršieho študenta, spolužiaka a si v centra diania, alebo budeš kľučkovať, uhýbať pred zodpovednosťou. Vďaka za to, že sú medzi vami ešte stále študenti, ktorí posúvajú študentský život na škole dopredu (myslím tým študentskú radu) a nadšenci, ktorí držia časopis EKO nad vodou.

Táňa Sadloňová, IV. B

SKUTOČNE POSLEDNÉ SLOVÁ NA ROZLÚČKU...

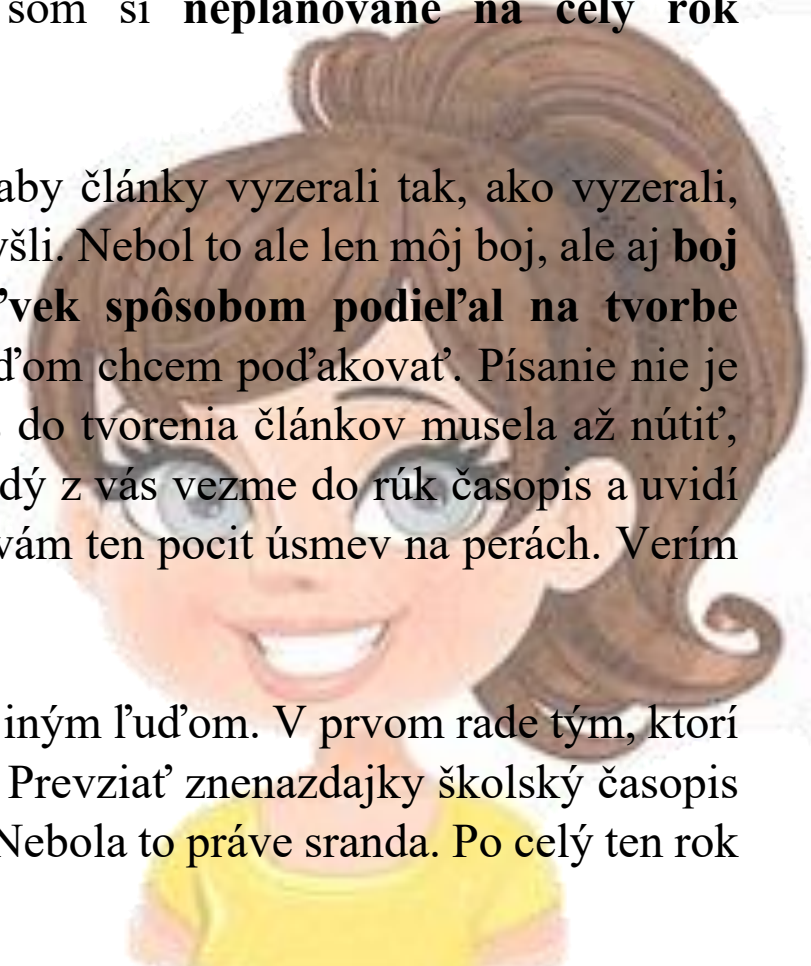
Som nepoučiteľná a otravná, ja viem. Ale predsa tak či onak, cítim akúsi povinnosť na záver tohto čísla sa vyjadriť. Rozlúčiť sa. Teraz už však nadobro...

Áno, mali ste možnosť čítať o mne rozhovor, dozvedieť sa o tom, ako som na obchodke „žila“ počas celých štyroch rokov a aké sú moje plány do budúcnosti. To, čo ste ale nečítali, sa nachádza práve tu.

Ako som spomínala v samotnom rozhovore, písaniu sa venujem už veľa rokov na môj vek, ale nikdy by som si nepomyslela, že budem môcť jedného dňa viesť školský časopis. To, čo každý odmietal, čomu sa každý vyhýbal, som si **neplánovane na celý rok „adoptovala“**.

Často som bojovala s tým, aby články vyzerali tak, ako vyzerali, aby jednotlivé čísla vôbec vyšli. Nebol to ale len môj boj, ale aj **boj každého, kto sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na tvorbe časopisu**. A práve týmto ľuďom chcem poďakovať. Písanie nie je pre každého. Často som vás do tvorenia článkov musela až nútiť, ale myslím si, že keď si každý z vás vezme do rúk časopis a uvidí v ňom svoj článok, vykúzli vám ten pocit úsmev na perách. Verím tomu.

Vďaka patrí však i mnohým iným ľuďom. V prvom rade tým, ktorí ma po celý čas podporovali. Prevziať znenazdajky školský časopis v maturitnom ročníku, no... Nebola to práve sranda. Po celý ten rok

však pri mne stáli ľudia, ktorí mi pripomínali, že to zmysel má. A veruže aj malo. Či už to bolo počas písomiek, keď som zazrela profesorov, ako si listujú časopis, alebo mojich spolužiakov a iných študentov počas prestávok... Tých okamihov, ktoré ma utvrdzovali v tom, že moja drina a drina ostatných prispievateľov mala zmysel, bolo omnoho viac. A ja si každý z nich cením.

Asi by som už mala končiť, no opäť vás sklamem. :D S ďakovaním pokračujem. Chcem sa poďakovať **pani profesorky Hazuchovej**. Viem, že jej cesta spojená s časopisom EKO bola ozaj kľukatá a má všetok môj rešpekt za to, koľko rokov ho dokázala viesť. Ja by som to nedokázala. Vďaka nej som ale mala možnosť získať túto obrovskú skúsenosť, ktorá mi dopomohla k výberu vysokej školy.

Jedno (alebo rovno tri) obrovské ďakujem však patria **pani profesorkám Krajsovej, Rosovej a Šalíkovej**. Bez ich podpory a pomoci by časopis nielenže nebol tým, čím je. On by totiž nebol vôbec. Verím tomu, že rovnakú dávku podpory budú predstavovať aj pre moju nasledovníčku. 😊

Na úplne úplný záver by som chcela zaželať veľa šťastia budúcej šéfredaktorky tohto časopisu, čo najviac chuti ostatným redaktorom na písanie článkov a čo najviac podpory od vás – našich čitateľov. **Podporiť druhých nie je hriech, práve naopak, je to niečo krásne.** Myslím si, že ak je medzi redaktormi časopisu nejaký váš kamarát, prejavíť mu podporu prostredníctvom toho, že si ten článok od neho prečítate, by vám nemalo spôsobiť žiadnu ujmu. 😊

Majte sa tu krásne! A ktovie, možno sa jedného dňa ešte s týmto časopisom „dám do reči“. 😊

slová words Kushtet условия termes ehdot терміни
ópoi hal uvjeti ehdot Wörter téarmaí feltételek slova
terme ཨ་འ ສ່ຳຮັດ Termino condiciones kondiçoj vilkâr
tingimustel mga tuntunin okwu termes термини
uslovi vārdi condizionité arma ífo cail scéala
ຸພຸນຸຸຸ ສຳພາຍ ກິເຈດີ كلمات tekst ord besket riječi
kata-kata Wierder слова beside ອັດ ອັດ ກຳ ກຳ ມອຕສ ລິວ
言葉 orð kelimeler sözler Wierder parole слова
lus vārdi думи so'zlar mawu kalmia sanat сөздер
mots magama ຸພຸນຸຸຸ nā tieto 말 vhua'ōlelo okwu
palabras beside cuvinte vorbă терміни ópoi slova
slová words Kushtet условия termes ehdot терміни
ópoi hal uvjeti ehdot Wörter téarmaí feltételek slova
terme ཨ་འ ສ່ຳຮັດ Termino condiciones kondiçoj vilkâr
tingimustel mga tuntunin okwu termes термини
uslovi vārdi condizionité arma ífo cail scéala
ຸພຸນຸຸຸ ສຳພາຍ ກິເຈດີ ກິເຈດີ ກິເຈດີ ກິເຈດີ
termes термини uslovi vārdi condizionité arma ífo